

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 66/09-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. februára 2009 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. K. O., M., zastúpenej advokátom JUDr. A. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj základného práva na prerokovanie veci v jej prítomnosti zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S 270/2007-113 z 13. marca 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. K. O. o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. mája 2008 doručená sťažnosť JUDr. K. O., M. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj základného práva na prerokovanie veci v jej prítomnosti zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy rozsudkom

Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 1 S 270/2007-113 z 13. marca 2008.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že 2. augusta 2007 sťažovateľka podala Úradu pre verejné obstarávanie (ďalej len „Úrad“) námietky voči verejnému obstarávaniu obstarávateľa – V., a. s. (ďalej len „obstarávateľ“), v súvislosti s verejným obstarávaním zákazky s názvom „*Pilotný projekt internetovej zdravotnej knižky pre poistenca V.*“, a súčasne zaplatila aj kauciu za podanie námietok. Sťažovateľka v konaní o námietkach poukázala na to, že obstarávateľ použil rokovacie konanie bez zverejnenia, aj keď neboli splnené zákonné predpoklady na jeho použitie, preto žiadala, aby toto rokovacie konanie bolo zrušené. Rozhodnutím č. 891-114-7000/2007 z 28. septembra 2007 Úrad nariadil zrušiť rokovacie konanie bez zverejnenia do 30 dní od doručenia jeho rozhodnutia.

Následne bolo 28. apríla 2008 sťažovateľke doručené oznámenie Úradu, ktorého prílohou bola kópia napadnutého rozsudku krajského súdu č. k. 1 S 270/2007-113 z 13. marca 2008, ktorým krajský súd zrušil rozhodnutie Úradu č. 891-114-7000/2007 z 28. septembra 2007 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Až z doručeného rozsudku sa sťažovateľka dozvedela, že predmetné rozhodnutie krajského súdu bolo vydané v konaní iniciovanom žalobou obstarávateľa o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Úradu podľa V. časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“), ktorá bola podaná krajskému súdu 8. októbra 2007. Sťažovateľka uviedla, že podľa jej informácií predmetný rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť 31. marca 2008 a vykonateľnosť 3. apríla 2008.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že aj napriek právnenému názoru krajského súdu o nedostatku jej aktívnej legitímácie na podanie námietok vo veci daného verejného obstarávania, mal krajský súd podľa nej až do vyslovenia tohto jeho právneho názoru s ňou konať ako s účastníčkou konania, pretože v konaní o námietka pred Úradom ňou bola.

V súvislosti s napadnutým rozsudkom krajského súdu sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla:

„Sťažovateľka neodporuje v tejto sťažnosti právnenému názoru krajského súdu, že jej nepatrí aktívna legitímácia na podanie námietok podľa zákona o verejnom obstarávaní, aj keď s týmto názorom zásadne nesúhlasí, pretože ústavnému súdu neprislúcha posudzovať právne názory všeobecných súdov... Bolo však povinnosťou krajského súdu, keď konal o právach a povinnostiach sťažovateľky, konať so sťažovateľkou ako účastníčkou konania. Pokiaľ úrad voči sťažovateľke konanie o námietkach nezastavil, stále táto bola účastníčkou tohto konania, preto mala byť aj účastníčkou konania o správnej žalobe obstarávateľa a mala ďalej právo vyjadrovať sa ku všetkým vykonaným dôkazom a bola nositeľkou všetkých ďalších procesných oprávnení, ktoré vyplývajú pre účastníkov občianskeho súdneho konania z platnej právnej úpravy.

Rozsudky podľa 5. časti OSP nie sú všeobecne záväzné, sú záväzné iba pre účastníkov konania a pre všetky orgány (§ 159 ods. 2 OSP). Postupom krajského súdu došlo k tomu, že voči jednému účastníkovi konania o námietkach (obstarávateľovi) bolo rozhodnutie zrušené a úrad rozhodne znova novým rozhodnutím, avšak voči druhému účastníkovi konania o námietkach (sťažovateľka) je stále právoplatne rozhodnuté o zrušení rokovacieho konania bez zverejnenia, z čoho vyplýva, že úrad nemôže rozhodnúť znova.

... Krajský súd uviedol vo výroku svojho rozhodnutia zrušovací dôvod podľa § 250j ods. 2 písm. c) (nedostatočné zistenie skutkového stavu) a písm. d) (nepreskúmateľnosť) OSP, aj keď z textu rozhodnutia vyplýva, že krajský súd vytýkal úradu nesprávne právne posúdenie aktívnej legitímácie sťažovateľky [§ 250j ods. 2 písm. a)]. Podľa § 250j ods. 4 OSP druhá veta, je na posúdenie prípustnosti odvolania rozhodujúci výrok rozsudku (a teda ním nie je zrušovací dôvod vyplývajúci z podstatnej časti odôvodnenia). Uvedeným postupom bola vylúčená prípustnosť odvolania (pričom pri zrušovacom dôvode podľa § 250j ods. 2 písm. a) by bolo odvolanie prípustné), v dôsledku ktorej skutočnosti toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Ide o rozhodnutie podľa 5. časti OSP, proti ktorému nie je prípustný ani žiadny mimoriadny opravný prostriedok, teda sťažovateľka má za to, že je daná právomoc Ústavného súdu SR rozhodnúť o tejto sťažnosti, keďže niet iného súdu, ktorý by chránil jej základné práva a slobody.“

Vzhľadom na uvedené sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd po prijatí jej sťažnosti na ďalšie konanie rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo JUDr. K. O. podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj jej právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S 270/2007-113 zo dňa 13. 3. 2008 bolo porušené.

2. Zrušuje sa rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S 270/2007-113 zo dňa 13. 3. 2008 a vec sa vracia Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

3. Krajský súd v Bratislave je povinný zaplatiť náhradu trov konania JUDr. K. O. v sume 8 011 Sk do rúk jej právneho zástupcu JUDr. A. B., advokáta, B. , do pätnástich dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

Súčasne sa sťažovateľka domáhala, aby ústavný súd pred rozhodnutím o jej sťažnosti prijal toto dočasné opatrenie:

«Ústavný súd nariaďuje dočasné opatrenie, ktorým ukladá Úradu pre verejné obstarávanie, aby sa dočasne zdržal pokračovania v konaní o námietkach doručených dňa 2. 8. 2007 proti postupu obstarávateľa V., a. s. v rokovacom konaní bez zverejnenia na predmet „Pilotný projekt internetovej zdravotnej knižky pre poistenca V.“ a to až do právoplatnosti nálezu, ktorým bude rozhodnuté o ústavnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1 S 270/2007.»

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti

navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podstata námietok sťažovateľky spočíva v jej tvrdeniach, že krajský súd v konaní o žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu (Úradu) podľa V. časti Občianskeho súdneho poriadku s ňou nekonal ako s účastníčkou konania, hoci ňou bola v konaní pred správnym orgánom (Úradom).

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd zistil, že sťažovateľka namieta porušenie práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj základného práva na prerokovanie vecí v jej prítomnosti zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy rozsudkom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 S 270/2007, v ktorom nebola účastníčkou konania, a teda v tomto konaní nemohlo dôjsť k porušeniu ňou označených práv, preto ústavný súd sťažnosť sťažovateľky už po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol, keďže bola podaná zjavne neoprávnenou osobou.

Pretože sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá ako celok, bolo bez právneho významu rozhodovať o návrhu sťažovateľky na vydanie dočasného opatrenia a o jej ďalších návrhoch (rozhodnutie o zrušení napadnutého rozhodnutia krajského súdu a priznanie úhrady trov konania).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. februára 2009